

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 25 maja 2022 r.

DIH-2.707.16.2022.CS

DECYZJA DIH-2 NR 20/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), 24 ust. 1a, 4a i 5, art. 3a ust. 1, art. 6c ust. 1 oraz art. 6d pkt 6 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez - reprezentowanego przez pełnomocnika - przedsiębiorcę p. Małgorzatę Wołczańską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „AGROPLON” MAŁGORZATA WOŁCZAŃSKA w Głuszynie (dalej: „przedsiębiorca”) - od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 marca 2022 r. (sygn. D/KA.NR.8361.7,18.2022.JS), nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, łącznej kwoty 3501,00 zł (słownie: trzy tysiące pięćset jeden złotych 00/100), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego numer próbki 0061/22/4750, w wysokości 501,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego numer 6869/22/4750 w wysokości 100,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów pobrania do badań ww. próbek paliwa stałego w wysokości 2900,00 zł (uwzględniającej VAT)

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 21 kwietnia 2022 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie przedsiębiorcy pani M.

W. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PPHU „A” M. W. w G. (dalej także: „przedsiębiorca” lub „strona”) wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako „Wielkopolski WIIH”), 18 stycznia 2022 r., działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer D/KA.NR.8361.7.2022 przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy w składzie węgla znajdującym się (...). Zakres przedmiotowy obejmował m.in. kontrolę jakości paliw stałych, przestrzegania obowiązku przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.) zwana dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ww. ustawy, przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ww. ustawy. Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej przez przedsiębiorcę. Ustalono, że w kontrolowanej placówce strona wprowadza do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli w ofercie handlowej znajdowały się następujące sortymenty węgla kamiennego:

(....)

W toku kontroli przeprowadzonej 18 stycznia 2022 r., wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie, w obecności inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH, z partii węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek składowanego w pryzmie o masie ok. 15,70 ton, pobrali do badań próbki paliwa stałego. Pobrano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0061/22/4750 o masie 47,32 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6869/22/4750 o masie 46,72 kg. Czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.7.2022. Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/2008572/003-007 D/KA.NR.8361.7.2022. Razem z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 482/01/2022/R z 18 stycznia 2022 r. oznaczoną w sposób uniemożliwiający zidentyfikowanie kontrolowanego przedsiębiorcy.

Osoba upoważniona przez przedsiębiorcę do reprezentowania oświadczyła, że nie są wprowadzane do obrotu paliwa stałe objęte zakazem wynikającym z art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Protokół kontroli nr D/KA.NR.8361.7.2022 zawierający powyższe ustalenia został sporządzony, odczytany

i podpisany bez uwag w kontrolowanej placówce 18 stycznia 2022 r. Osoba upoważniona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu wynikającej z art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”. Strona nie skorzystała z przysługującego uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

Badanie przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/2008572/003-007 z 26 stycznia 2022 r., wykazało, że oferowany 18 stycznia 2022 r., węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, nr próbki 0061/22/4750 po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,8 % przy wymaganiach jakościowych wynoszących maks. 15,00 %. Badanie to wykazało, że próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0061/22/4750 nie spełniała również wymagań w zakresie parametru jakościowego „zawartość wilgoci całkowitej” wskazanego przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 482/01/2022/R z 18 stycznia 2022 r., w którym wskazano wartość tego parametru maks. 15,00 %.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wykazało niezgodność z parametrami określonymi dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu oraz wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego wystawionego przez przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6869/22/4750 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego udokumentowane sprawozdaniem z badań nr 20/2008572/003-007/K z 26 stycznia 2022 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia, potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa, ponieważ wykazało zawartość wilgoci całkowitej wynoszącą 17,5 % przy wymaganiach jakościowych określonych maks. 15,00 %. Badanie to potwierdziło również, że próbka kontrolna paliwa stałego nr 6869/22/4750 nie spełniała również wymagań w zakresie parametru jakościowego „zawartość wilgoci całkowitej” wskazanego przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 482/01/2022/R z 18 stycznia 2022 r., w którym wskazano wartość tego parametru maks. 15,00 %.

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH 3 lutego 2022 r. przeprowadzili ponownie kontrolę u Przedsiębiorcy, podczas której poinformowano go o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek pobranych

18 stycznia 2022 r. oraz przekazano egzemplarze protokołów z badań nr 20/2008572/003-007 z 26 stycznia 2022 r. oraz nr 20/2008572/003-007/K z 26 stycznia 2022 r. Kontrola była przeprowadzana w obecności pracownika składu opatu, upoważnionego do reprezentowania przedsiębiorcy.

Upoważniona osoba oświadczyła, że partia paliwa stałego, z której pobrano próbki do badań 18 stycznia 2022 r. została przeniesiona 1 lutego 2022 r. do magazynu w (...) celem suszenia i pozostaje ona tam na stanie - informacja zawarta w protokole kontroli oraz protokole przesłuchania w charakterze świadka z 3 lutego 2022 r. Protokół kontroli nr D/KA.NR.8361.18.2022 zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 3 lutego 2022 r. oraz podpisany bez uwag przez upoważnioną osobę do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu wynikającej z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Strona nie skorzystała z przysługującego uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

Pismem z 25 lutego 2022 r. Wielkopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej, jak również kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”, ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych.

Pismem z 15 marca 2022 r. strona odpowiedziała na wszczęcia dwóch postępowań administracyjnych przez Wielkopolskiego WIIH, w tym w sprawie ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek i kosztów ich pobrania, jednakże swoją uwagę skupiła na postępowaniu dotyczącym wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, wnosząc o odstąpienie od jej nałożenia.

Wielkopolski WIIH, decyzją z 23 marca 2022 r. (sygn. D/KA.NR.8361.7,18.2022.JS), nałożył na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, łącznej kwoty 3501,00 zł (słownie: trzy tysiące pięćset jeden złotych 00/100), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego numer próbki 0061/22/4750, w wysokości 501,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego numer 6869/22/4750 w wysokości

100,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów pobrania do badań ww. próbek paliwa stałego w wysokości 2900,00 zł (uwzględniającej VAT).

Przedsiębiorca pismem z 11 kwietnia 2022 r. odwołał się od decyzji Wielkopolskiego WIIH z 23 marca 2022 r. i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania, ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła:

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj., art. 3a ust. 1 i art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 w zw. z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw;
- naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy tj. art. 7 kpa w zw. z art. 77 § 1 kpa;
- błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na bezzasadnym uznaniu, iż towar, z którego pobrano próbki winien spełniać wymagania jakościowe, w sytuacji gdy nie był wprowadzany do obrotu.

Pismem z 28 kwietnia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”), zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa stałe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzane do obrotu lub

obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany dalej „świadectwem jakości”.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione, które określono w rozporządzeniu. Należy zwrócić uwagę, że Strona w świadectwie jakości wskazując wartość powinna określić ją przez podanie przedziału jednostronnie domkniętego - zgodnie z dyspozycją zawartą w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892).

Zgodnie z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż badanie przeprowadzone przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/2008572/003-007 z 26 stycznia 2022 r., wykazało, że oferowany 18 stycznia 2022 r., węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek nr próbki 0061/22/4750 po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłek, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych

określonych dla tego rodzaju paliwa do ww. rozporządzenia ze względu na zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,8 % przy wymaganiach jakościowych wynoszących maks. 15,00 %. Badanie to wykazało, że próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0061/22/4750 nie spełniała również wymagań w zakresie parametru jakościowego „zawartość wilgoci całkowitej” wskazanego przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 482/01/2022/R z 18 stycznia 2022 r., w którym wskazano wartość tego parametru maks. 15,00 %.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wykazało niezgodność z parametrami określonymi dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu oraz wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego wystawionego przez przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 6869/22/4750 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego udokumentowane sprawozdaniem z badań nr 20/2008572/003-007/K z 26 stycznia 2022 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa, ponieważ wykazało zawartość wilgoci całkowitej wynoszącą 17,5 % przy wymaganiach jakościowych określonych maks. 15,00 %. Badanie to potwierdziło również, że próbka kontrolna paliwa stałego nr 6869/22/4750 nie spełniała wymagań w zakresie parametru jakościowego „zawartość wilgoci całkowitej” wskazanego przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 482/01/2022/R z 18 stycznia 2022 r., w którym wskazano wartość tego parametru maks. 15,00 %.

W związku z powyższym, Wielkopolski WIIH zasadnie uznał, że badany węgiel kamienny ekogroszek jest niezgodny z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu oraz świadectwie jakości paliwa stałego przekazanym przez stronę i w konsekwencji wydał zaskarżoną decyzję. W myśl bowiem art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

Odnosząc się do zarzutów strony podniesionych w odwołaniu, należy zauważyć, że ich istota sprowadza się do twierdzenia, iż partia węgla w sortymencie ekogroszek, z której pobrano próbki nie była wprowadzana do obrotu, zaś świadectwo jakości nr 482/01/2022/R z 18 stycznia 2022 r. dotyczyło innej partii węgla niżli ta, z której pobrano próbki.

Dokonując oceny stanu faktycznego w sprawie, Prezes UOKiK opiera się na dowodach zgromadzonych w aktach sprawy. Dowodami w niniejszej sprawie są protokoły kontroli z 18 stycznia i 3 lutego 2022 r. wraz z załącznikami oraz protokół pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.7.2022. Podkreślenia wymaga fakt, iż protokoły te należy traktować jako dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, które korzystają z wiarygodności zawartych w nich ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli z 18 stycznia 2022 r. wynika, że tego dnia w kontrolowanej placówce oferowane do sprzedaży były następujące paliwa stałe:

(...)

Do badań pobrano próbki ekogroszku oferowanego luzem. Przedstawione przez osobę upoważnioną świadectwo jakości do pobieranych próbek paliwa stałego nr 482/01/2022/R z 18 stycznia 2022 r. wystawione było dla węgla kamiennego ekogroszek z dopiskiem PIEKLORZ-KWK Chwałowice. Na stanie u przedsiębiorcy w dniu kontroli nie było paliwa stałego workowanego ekogroszek Pieklorz. Workowanym paliwem stałym był ekogroszek o nazwie Wesola oraz węgiel kamienny orzech (2 rodzaje). Zaznaczyć należy, że do protokołu kontroli nie zgłoszono wyłączenia ze sprzedaży paliwa stałego ekogroszek - luz w ilości ok. 15,70 ton. Ponadto osoba upoważniona oświadczyła (załącznik do akt sprawy), że paliwo stałe ekogroszek, przyma w ilości 15,7018 ton jest „wprowadzone do obrotu”, a nie jak twierdzi pełnomocnik strony miało być dopiero wprowadzane do obrotu. Fakt, że wytypowany do kontroli węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek był przez stronę wprowadzony do obrotu potwierdza również znajdująca się w aktach sprawy nr D/KA.NR.8361.7.2022/JS kopia faktury sprzedaży od dostawcy paliwa stałego nr FV/00859/02/2021 z 25 lutego 2021 r. gdzie wskazana jest zakupiona ilość przymy na 25,8 ton paliwa stałego ekogroszek, a w dniu kontroli wynosiła ona jedynie 15,7018 ton. Dlatego też niewątpliwie była dokonywana sprzedaż z niniejszej przymy, a więc paliwo stałe było wprowadzone do obrotu. Ponadto kopia świadectwa jakości paliwa stałego nr 482/01/2022/R z 18 stycznia 2022 r. (dzień kontroli), dotyczy ostatniego zakupu dokonanego z partii paliwa stałego ekogroszek, z której pobrano do badań próbkę paliwa stałego. Wskazać należy, że to upoważniona osoba przekazała kontrolującym kopie świadectwa jakości paliwa stałego nr 482/01/2022/R z 18 stycznia 2022 r. do wytypowanego do kontroli węgla. W protokole kontroli brak jest informacji o suszeniu paliwa stałego przed sprzedażą jak również brak jest w nim uwag upoważnionej osoby aby taki proces był dokonywany. Ponadto strona w wymaganym terminie nie skierowała do organu pisma informującego o takim trybie postępowania. Powyższe ustalenia wynikają z treści protokołu kontroli nr D/KA.NR.8361.7.2022/JS sporządzonego i odczytanego w kontrolowanej placówce w dniu 18 stycznia 2022 r. oraz w protokole pobrania próbek. Ponadto w protokole pobrania próbek zawarto informacje o pochodzeniu jakości badanego paliwa stałego wskazując na jego dostawcę oraz otrzymane od niego świadectwo jakości

paliwa stałego nr E/18/02/2021/FV/00859/2021 z 24 lutego 2021 r. W toku kontroli 18 stycznia 2022 r. strona została pouczone o uprawnieniu do zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Protokół został podpisany bez uwag. Nie skorzystano również z możliwości wniesienia uwag na piśmie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 22 stycznia 2021 r., sygn. akt. VI SA/Wa 2363/20 jasno wskazał jak należy interpretować pojęcie "wprowadzenia do obrotu", sprecyzowane w art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. „...Przepis ten stanowi, że należy je rozumieć jako sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwie domowym. W orzecznictwie już dawno zwrócono uwagę, że ustawodawca nie jest konsekwentny w definiowaniu tego, dość często wykorzystywanego w tekstach prawnych terminu, różnicując jego zakres, w zależności od przedmiotu regulacji (zob. uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z 21 września 2005 r., sygn. akt I KZP 29/05, OSNKW 2005/10/90). W przepisach ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw opowiedziano się za jego szeroką definicją, obejmującą nie tylko pierwszą czynność przekazania towaru przez jego wytwórcę bądź importera, ale każde zbycie tego towaru.”. W związku z powyższym nie można mówić o jakichkolwiek wątpliwościach i naruszeniu prawa materialnego, a w konsekwencji bezpodstawnego nałożenia obowiązku uiszczenia kosztów badań i pobrania próbek paliwa stałego, jak to sugeruje pełnomocnik strony w odwołaniu. Prezes UOKiK stwierdził, że dokumenty uzyskane od strony w dniu kontroli wskazują jednoznacznie, że paliwo stałe było wprowadzone do obrotu. Z partii oferowanej przez stronę znajdującej się na przymie, z której pobierano próbki do badań dokonano już sprzedaży węgla, co potwierdzają faktury sprzedaży wystawione przez stronę i świadectwa jakości.

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania ustalił, że w toku kontroli nr akt D/KA.NR.8361.18.2022/JS przeprowadzonej 3 lutego 2022 r. podczas której przedsiębiorca został poinformowany o wynikach badań, (Stronie za pokwitowaniem doręczono protokoły badań laboratoryjnych) na terenie placówki nie było węgla kamiennego ekogroszek pochodzącego z zakwestionowanej partii. Ustalono, że partia węgla w ilości 15,70 ton została przeniesiona z placu do magazynu celem suszenia. Według osoby upoważnionej partia paliwa stałego nie została sprzedana - na tą okoliczność sporządzono protokół przesłuchania w charakterze świadka. Strona ponownie została pouczone o uprawnieniu do zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Protokół został podpisany bez uwag,

nie skorzystano z możliwości wniesienia uwag na piśmie. Należy wskazać, że strona dopiero na etapie odwołania od decyzji Wielkopolskiego WIIH wniosła zastrzeżenia co do faktu, iż świadectwo przedstawione podczas kontroli nr 482/01/2022/R z 18 stycznia 2022 r. nie jest świadectwem jakości do pobranych podczas kontroli próbek paliwa stałego. Warto również zwrócić uwagę na fakt, iż pełnomocnik strony w piśmie z 15 marca 2022 r. (stanowiącym odpowiedź na wszczęcie postępowania), w ogóle nie poruszył kwestii tego, że partia węgla w sortymencie ekogroszek, z której pobrano próbki nie była wprowadzana do obrotu, zaś świadectwo jakości nr 482/01/2022/R z 18 stycznia 2022 r. dotyczyło innej partii węgla niżli ta, z której pobrano próbki. W piśmie tym pełnomocnik przedsiębiorcy skupił się jedynie na odstąpieniu od wymierzenia stronie administracyjnej kary pieniężnej.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że strona była dwukrotnie (18 stycznia i 3 lutego 2022 r.) pouczone o uprawnieniu do zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub do wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Kolejny raz została pouczone w piśmie Wielkopolskiego WIIH z 25 lutego 2022 r. Na żadnym z tych etapów nie podnosiła jednak zarzutów, iż partia węgla w sortymencie ekogroszek, z której pobrano próbki nie była wprowadzana do obrotu, zaś świadectwo jakości nr 482/01/2022/R z 18 stycznia 2022 r. dotyczyło innej partii węgla niżli ta, z której pobrano próbki. Jak słusznie wyjaśnił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym „...*pamiętać należy, że strona jest przedsiębiorcą, od którego należy wymagać stosowania wyższych standardów staranności przy prowadzeniu działalności gospodarczej, w szczególności należy od niego oczekiwać, że jest świadomy znaczenia i skutków urzędowych czynności kontrolnych. Tym bardziej, że działalność Strony polega na obrocie towarem, którego dopuszczalne parametry określają przepisy, a spełnienie tych parametrów podlega weryfikacji przez organ. Przedsiębiorca uczestniczący w kontroli, podpisał protokół kontroli i protokół pobrania próbek nie zgłaszając żadnych uwag i zastrzeżeń w omawianym zakresie. Nie wniósł ich także - odpowiednio pouczony - w terminie określonym w art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Udokumentowanie czynności kontrolnych i poboru próbek do badań ma sformalizowaną formę - protokołu. Przedsiębiorca - podpisując protokół bez zastrzeżeń - potwierdził zatem, że próbki zostały pobrane prawidłowo (...) w tym też, że nastąpiło to w warunkach, w jakich dokonuje on sprzedaży kontrolowanego towaru. Prawidłowości działania organu w ww. zakresie nie mógł podważyć, zgłoszony - po poznaniu wyników badania próbek - dowód ze świadka i przesłuchania Strony (...)*” (por. wyrok WSA z dnia 29 czerwca 2021 r. sygn. akt VI SA/Wa 2673/20). Zdaniem Prezesa UOKiK, argumentacja strony, iż zakwestionowany węgiel kamienny ekogroszek nie był wprowadzany do obrotu,

zaś przedstawione świadectwo jakości paliwa stałego nr 482/01/2022/R do pobranych próbek nie jest właściwe, stanowi próbę uniknięcia odpowiedzialności z tytułu naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisu art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 w zw. z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

W myśl art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. W niniejszej sprawie faktyczne wartości parametrów jakościowych badanego paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek nie są zgodne z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi w rozporządzeniu oraz w wystawionym przez stronę świadectwie jakości w zakresie parametru zawartość wilgoci całkowitej. Zatem istnieje zgodny z przesłanką zawartą w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedmiot postępowania w sprawie nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

W tym miejscu wypada dodać, że zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw zarządza Prezes UOKiK. Jako zarządzający, zgodnie z art. 25 tejże ustawy, Prezes UOKiK może zawierać umowy z laboratoriami na badanie i pobór próbek.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż regulacja zawarta w art. 24 ust. 1a omawianej ustawy sprowadza się do tego, że jeżeli badania laboratoryjne wykażą, że paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe zawarte w rozporządzeniu lub wartości jego parametrów są zgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty tych badań ponosi Prezes UOKiK jako Zarządzający, który zawiera stosowne umowy z akredytowanymi laboratoriami. Jeśli natomiast paliwo takie nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu lub jego parametry są niezgodne ze wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca. W zależności zatem od wyników badań, ich koszty są ponoszone przez Prezesa UOKiK lub przez stronę postępowania. W niniejszym

postępowaniu ustalono, iż faktyczne wartości parametrów jakościowych badanego paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek nie są zgodne z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi w rozporządzeniu oraz w wystawionym przez stronę świadectwie jakości, w zakresie parametru zawartość wilgoci całkowitej, co w konsekwencji powoduje, że koszty badań ponosi przedsiębiorca.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż zarzut naruszenia przepisu art. 24 ust. 1a, 4a i 5 w zw. z art. 6c ust. 1 w zw. z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest niezasadny.

W kontekście powyższego, również zarzut naruszenia przepisów art. 7 kpa w zw. z art. 77 § 1 kpa, należy uznać za niezasadny. Organ odwoławczy wskazuje, że wyrażona w art. 7 kpa zasada odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy i zgodnie z art. 80 kpa organ ocenił na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Wielkopolski WIIH oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku postępowania (badania laboratoryjne, świadectwo jakości). Dowodem w sprawie jest protokół kontroli nr D/KA.NR.8361.7.2022/JS. Organ wykazał, że to przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości paliwa stałego nr 482/01/2022/R z 18 stycznia 2022 r. dla węgla kamiennego ekogroszek i to osoba upoważniona przekazała kontrolującym inspektorom świadectwo jakości paliwa stałego jako to z którego pobierano próbki paliwa do badań - którego parametry były niezgodne z parametrami rzeczywistymi - co zostało udokumentowane poprzez badania laboratoryjne (protokoły z badań próbki i próbki kontrolnej). Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Wielkopolski WIIH, wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną.

Podsumowując powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK, okoliczności wskazane w odwołaniu, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Wielkopolskiego WIIH z 23 marca 2022 r. (sygn. D/KA.NR.8361.7,18.2022.JS).

W związku z powyższym, należność pieniężną wynikającą z decyzji Wielkopolskiego WIIH z 23 marca 2022 r. (sygn. D/KA.NR.8361.7,18.2022.JS), należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu nr konta:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowno-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

*z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*